

23-án miniszteri tanácsossá nevezték ki. 1888-ban az Orsz. Színészegyesület egyik becsült tanácsosa volt. Erdemeiért megkapta a Lipót-rend lovagkeresztjét. Színművei: „A vén bűnös”, népsz., a kolozsvári Nemzeti Színházban nagy sikerrel adták. „Huszárosan”, vj. Nagyváradon adták elő. „Az anyós”, vj. 3 felv. Bem. 1907 aug. 27-én, a Városligeti Szinkörben.

Szohner Olga, színésznő, sz. 1876 dec. 27-én, Budapesten. A színészakadémiát sikerrel fejezte be, és mint naiva 1895-ben Szabadkán Halmay Imre társulatánál kezdte meg működését. Innen Somogyi Károly Pécsre vitte és 1900-ban mindjárt az ujonnan megnyíló nagyváradi színháznak is egyik kedvenc tagja lett. 1902 ápr. 19-én vendégszerepelt a Vigszínházban, a „Gyurkovics lányok” Mici szerepében, — majd 1903 jun. 17-én újra fellépett itt az „Egér” c. vj. Mártha szerepében, 1904 jun. 14-én pedig Gárdonyi Géza: „Annuská”-jában. — Ez időben Krecsányi Ignác tagja volt, 1905-ben Balla Kálmán miskolci szinigazgatónál működött, azután 1910-ig ugyanott Palágyi Lajosnál aratta megérdemelt sikereit. 1910 dec. 9-én mint vendég fellépett a Vigszínházban, az „Ördög” c. vj. Jolán szerepében. 1911-ben Szegedre ment, Almássy Endréhez. 1914-ben férjhez ment és lelépett a pályáról. — Nővére: Sz. Irén, híres német színésznő.

Szókimondó asszonyság. („Madame Sans-Gène.”) Színmű 4 felv. Irta Victorien Sardou. Ford. Fái J. Béla és Makó Lajos. Bem. 1894 nov. 9. Népszínházban, ezzel a szereposztással: Hübscher Katrin, mosónő — Blaha Lujza; Lefébvre, marsall — Kiss Mihály; Neipperg gróf — Ráthonyi Ákos; Fouché — Solymossy Elek; Vinaigre — Fenyéri Mór; I. Napoleon — Szirmai Imre; Mária Lujza — Gazsi Mariska; Mária Karolina — Lukács Juliska; Erzsébet hercegnő — Csatai Zsófi; Savari herceg — Horváth Vince; Dépréaux — Tollagi Adolf. 50-ik előadása 1895 jun. 7. — 100-adszor: 1904 nov. 22-én adták. A Magyar Színház is előadta: 1919 jan.

31.-én. Főszereplők voltak: Hübscher Katrin — Fedák Sári; Napoleon — Törzs Jenő; Lefébvre — Virányi Sándor; Neipperg gr. — Uray Tivadar; Fouché — Z. Molnár László; Mária Karolina — B. Marton Erzszi; Erzsébet — Pécsi Blanka; Savari — Vágó Béla. 100-dik előadása itt: 1920 febr. 20.-án volt. A nagysikerű darab a Vigszínházban is színre került, 1926 aug. 25.-én, — Fedák Sárival és Törzs Jenővel a főszerepben; 1929 dec. 31-én a Nemzeti Színház is műsorába illesztette, a Népszínházi nyugdíjintézet javára, díszelőadásban, Aczél Ilonával és Petheő Attilával a főszerepben. (A darabot 1897 nov. 23-án Réjane párizsi társulata a Vigszínházban is bemutatta. „Uraufführung”-ja a párizsi Vaudeville-ban volt, 1893 okt. 30.-án. — A Réjane-színházban 1908 karácsonyán 1000-ik előadást érte meg. — Lásd: „Pesti Napló”, 1909. I. 3.)

Szokolay Olly, színésznő, sz. 1902 ápr. 16-án, Budapesten. 8 éves korában az Operában kezdte a pályát, a balettben, ahol 18 éves koráig működött. Ezután az Esküteri Színházban játszott; a „Férjhez ment a feleségem” c. darabban elért sikere után Bécsbe szerződött. Férjhez ment Korda Zoltán mozi rendezőhöz, majd nemsokára a Fővárosi Operett Színház ajánlatát fogadta el. 1929 febr. 4-én Harmath Imre színműíró neje lett. — Főbb szerepei: Bobette (Zenabona), Zsuzsi (Verebély-lány), Marguita (Yes), Kitty (Aranypáva), stb.

Szolga-szerep. Néha a színész kénytelen Sz. szerepet is játszani. Ha ezek csak pár szavas mondanivalót tartalmaznak is, mégis fontosak az együttesre nézve.

Szólista, a magánénekes (L. o.) neve. Ellentétben a kóristával, (L. o.) a ki többedmagával énekel egyszerre.

Szolnoki színészet. Szolnok városa, bár közönsége mindig élénken pártolta a színészetet és hatásai sem mutatkoztak sohase szűkkeblűeknek a színészekkel szemben, állandóan a nyári hónapokban látta vendégül falai között a szintársulatokat. Ennek oka egyrészt az volt, hogy téli színészetre alkalmas helyiség-